

Sygn. akt IV U 707/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 maja 2015 r., znak: (...)

w sprawie T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

przy udziale zainteresowanego Firmy (...)

(...)

o podstawę wymiaru składek

postanawia:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2015 r., znak: (...), ZUS Oddział w T., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1,

art. 41 ust. 12 i 13 oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 1998 r. Nr 161, poz. 1106 ze zm.), art. 104, art. 107 i art. 180 k.p.a. oraz art. 58 k.c., ustalił dla T. M. u płatnika składek: 1) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/4 etatu w wysokości 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę ze wskazaniem, że za miesiące, gdy praca trwała niepełny miesiąc między innymi z powodu korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego- podstawę wymiaru ustala się proporcjonalnie do okresu wykonywania pracy; 2) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w odniesieniu do wyżej wymienionych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne; 3) podstawę wymiaru składek na Fundusz Pracy zgodnie z podstawami wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Decyzja ta została zaskarżona przez T. M. odwołaniem.

W piśmie procesowym z dnia 20 października 2015 r. ubezpieczony T. M. dokonał cofnięcia odwołania od zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 28 maja 2015 r. ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd rozważył, co następuje:

Postępowanie zainicjowane odwołaniem T. M. od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 28 maja 2015 r., znak: (...)podlega umorzeniu.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia- aż do wydania wyroku. Do czasu rozpoczęcia rozprawy (czyli wywołania sprawy przez przewodniczącego) wystarczy, że powód złoży samo oświadczenie, iż cofa pozew. Później nadal może on cofnąć pozew, ale tylko jeśli oświadczy, że zrzeka się (rezygnuje) roszczenia, albo jeżeli pozwany wyrazi zgodę na cofnięcie pozwu („Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz”, (red.) A. Jakubecki, 2012 r., LEX). W orzecznictwie dominuje pogląd, że zrzeczenie obejmuje roszczenie materialnoprawne (por. m.in. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN- zasada prawna z dnia 23 lutego 1970 r., III CZP 81/69, OSNC 1970, nr 7-8, poz. 119). Jeżeli zatem powód cofa pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, nie musi uzyskać zgody pozwanego niezależnie od chwili dokonania tych czynności („Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz do artykułów 1-729”, dr hab. A. Góra- Błaszczkowska, 2013 r., Legalis).

Jak wynika z brzmienia art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Zawsze jednak obowiązany jest dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynność taka jest dopuszczalna. Zgodnie bowiem z art. 203 § 4 k.p.c., sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przepisy te znajdują odpowiednie zastosowanie w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, przy czym, jak stanowi art. 469 k.p.c., sąd uzna cofnięcie pozwu za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie odwołujący dokonał cofnięcia odwołania od zaskarżonej decyzji ZUS w piśmie procesowym z dnia 20 października 2015 r. ze zrzeczeniem się roszczenia.

Z okoliczności niniejszej sprawy nie wynika, aby cofnięcie odwołania było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, ani też by czynność ta naruszała słuszny interes ubezpieczonego.

Wobec powyższego uznać należało, że odwołujący dokonał skutecznego cofnięcia odwołania od zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 28 maja 2015 r., co skutkuje umorzeniem postępowania w sprawie IV U 707/15 na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.- zgodnie z którym sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając to na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 203 § 1 i 4 k.p.c. i art. 469 k.p.c. oraz art. 355 § 1 i 2 k.p.c.